

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1118/2024
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милета Крстића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К 149/23 од 05.03.2024. године и Вишег суда у Врању Кж1 65/24 од 11.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 03.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милета Крстића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К 149/23 од 05.03.2024. године и Вишег суда у Врању Кж1 65/24 од 11.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу К 149/23 од 05.03.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 30 дана, рачунајући од дана правноснажности пресуде. Истовремено је одређено да ће суд, уколико окривљени наведену новчану казну не плати у остављеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна не може бити дужа од шест месеци.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 2.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем, док је приватни тужилац ББ ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 65/24 од 11.06.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Миле Крстић, због битне

повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и донесе пресуду којом ће укинути побијане пресуде и предмет врати на поновну одлуку.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, из члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, оспоравајући у образложењу захтева разлоге, које је у погледу времена извршења кривичног дела, дао другостепени суд, док је првостепени суд, према наводима браниоца, интерпретирајући одбрану окривљеног, у образложењу своје пресуде толико помешао странке да се не зна ни ко је тужилац ни ко је окривљени, као и да су од стране првостепеног суда, у писменом отпракку пресуде, начињене техничке грешке које представљају наведену битну повреду поступка. На исту повреду закона бранилац указује и наводима да је суд у разлозима пресуде навео да је окривљеног и његовог браниоца након достављања измењене тужбе од стране приватног тужиоца, на главном претресу дана 05.03.2024. године, питао да ли им је потребно време за припремање одбране, док навода о томе у записнику са главног претреса нема.

Бранилац надаље у захтеву за заштиту законитости, позивајући се на одредбе чланова 15. став 2. и 16. ЗКП, оспорава и полемиче са утврђеним чињеничним стањем у правноснажним пресудама, наводећи да је суд у погледу доказа о повезаности окривљеног са кривичним делом, закључивао на штету окривљеног, оспоравајући надаље оцену изведених доказа, пре свега одбране окривљеног и исказа сведока ВВ, као и приватног тужиоца, износећи сопствено мишљење да је суд на основу сумњивог исказа јединог сведока засновао став о кривици окривљеног, на који начин се указује на повреду члана 440. ЗКП.

Поред овога, захтевом браниоца окривљеног указује се и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, указивањем да у изреци пресуде није прецизно означено место извршења кривичног дела.

Како, према одредби члана 485. став 4. ЗКП, чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди (члан 440. ЗКП) и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, нису дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, преко браниоца, то је овај суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић